

REGLUGERÐ

um flutninga sjósaltaðrar og ísvarinnar síldar af fjarlægum miðum sumarið 1969.

1. gr.

Stofna skal sjóð, er nefnist Flutningasjóður síldveiða. Heimili hans og varnarþing er í Reykjavík. Fulltrúar samtaka sjómanna, útvegsmanna, síldarsaltenda og Síldarútvegsnefndar í Úthafsnefnd síldveiða sumarið 1969, sem skipuð var 2. apríl 1969, skulu skipa stjórn Flutningasjóðs. Ráðherra skipar formann stjórnar úr hópi fulltrúanna og ræður atkvæði hans úrslitum, séu atkvæði jöfn við atkvæðagreiðslu í stjórninni. Geti stjórnarmaður ekki sinnt störfum, skipar ráðherra varamann hans í stjórnina samkvæmt tillögum samtaka þeirra, er tilnefnt höfðu aðalmann. Stjórn Flutningasjóðs ræður framkvæmdastjóra sjóðsins og annað starfslið. Framkvæmdastjóri annast afgreiðslu sjóðsins og bókhald undir eftirliti sjóðsstjórnarinnar. Ráðherra skipar tvo endurskoðendur Flutningasjóðs. Ráðherra ákveður þóknun sjóðsstjórnar og endurskoðenda. Stjórnar- og reksturskostnaður sjóðsins greiðist af fé hans.

2. gr.

Tekjur Flutningasjóðs er sérstakt gjald, að fjárhæð kr. 100.00 á tunnu, er greiða skal af útflutningsandvirði hverrar tunnu saltaðrar síldar, sem unnin er úr síld veiddri á Norður-, Norðaustur og Austurmiðunum á árinu 1969, sbr. 3. gr. bráðabirgðalaga frá 2. júní 1969. Sé síldin notuð til niðurlagningar eða flökunar til útflutnings, greiðist tilsvarendi gjald. Gjaldið er miðað við heiltunnu. Tekjum Flutningasjóðs samkvæmt þessari grein skal varið til greiðslu útgjalda og endurgreiðslu lána ásamt vöxtum samkvæmt ákvæðum reglugerðar þessarar.

3. gr.

Stjórn Flutningasjóðs er heimilt að taka lán, að fjárhæð allt að 30 milljónum króna, er skal varið til greiðslu útgjalda samkvæmt reglugerð þessari. Lán, er sjóðsstjórnin tekur, skulu jafnan endurgreidd svo fljótt, sem hagar sjóðsins leyfir.

4. gr.

Stjórn Flutningasjóðs skal annast flutninga saltaðrar síldar af fjarlægum miðum til íslenzkra hafna sumarið 1969. Er henni heimilt að taka á leigu allt að fimm flutningaskip í þessu skyni og gera aðrar ráðstafanir, er nauðsynlegar reynast til að tryggja flutningana, þ. á m. ráða nauðsynlegt starfsfólk. Kostnaður við rekstur flutningaskipanna greiðist úr Flutningasjóði.

Síldarútvegsnefnd afhendir stjórn Flutningasjóðs, án greiðslu, tunnur, salt o. fl. í flutningaskipin. Stjórn Flutningasjóðs afhendir vörur þessar um borð í veiðiskipin í umboði Síldarútvegsnefndar, sem sér um innheimtu andvirðisins hjá viðkomandi kaupendum samkvæmt skrá og móttökukvittunum, sem stjórn Flutningasjóðs afhendir Síldarútvegsnefnd.

Stjórn Flutningasjóðs er heimilt að ráða sérstakan umsjónarmann yfir sumar- mánuðina. Laun umsjónarmannsins skulu greiðast úr Flutningasjóði. Störf hans skulu vera:

- a) Að hafa eftirlit með því, að flutningaskip á vegum Flutningasjóðs séu búin nauðsynlegum tækjum til umskipunar á hafi úti.
- b) Að ákveða í umboði stjórnar Flutningasjóðs á hvaða hafsvæði flutningaskipin skulu vera á hverjum tíma.
- c) Að afla upplýsinga hjá skipstjórum síldveiðiskipanna um daglega síldveiði þeirra, svo og um verkun sildarinnar. Umsjónarmaðurinn skal senda þessar upplýsingar áfram til stjórnar Flutningasjóðs. Einnig annast hann daglega fréttapjónustu til síldveiðiflotans.
- d) Að veita söluleyfi á fersksíld til erlendra aðila í umboði viðskiptamálaráðuneytisins, þegar sérstaklega stendur á, svo sem þegar ekki eru fyrir hendi á vegum Íslendinga veiðiskip, söltunarskip eða flutningaskip bræðslusíldar til að kaupa síldina fyrir það lágmarksverð, sem Verðlagsráð sjávarútvegsins hefur ákveðið. Leyfisveiting skal fara eftir reglum, sem viðskiptamálaráðuneytið setur.

5. gr.

Greiða skal úr Flutningasjóði kr. 65.00 í flutningastyrk á hverja fiskipakkaða tunnu, miðað við 95 kg nettó þyngd síldar í tunnu, til þeirra veiðskipa og móðurskipa, sem flytja saltaða síld af fjarlægum miðum til íslenzkra hafna sumarið 1969, enda sé síldin viðurkennd sem markaðshæf vara við skoðun í landi. Flutningastyrk þennan skal greiða, er síldinni hefur verið landað.

6. gr.

Greiða skal úr Flutningasjóði viðbótarflutningastyrki á sjósaltaða síld á sama hátt og um getur í 5. gr. Styrkir þessir skulu greiðast þegar öll lán hafa verið endurgreidd ásamt vöxtum og reikningar Flutningasjóðs um tekjur og gjöld hafa endanlega verið gerðir. Heildarviðbótarstyrkir samkvæmt þessari grein mega ekki nema hærri fjárhæð alls en inneign í Flutningasjóði nemur, er endanleg gjöld hafa verið dregin frá tekjum sjóðsins og lán ásamt vöxtum endurgreidd. Upphæð viðbótarstyrks á hverja tunnu, samkvæmt þessari grein skal fundin þannig, að deilt er með tunnufjölda viðurkenndrar sjósaltaðrar síldar, miðað við 95 kg í tunnu, í heildarinn- eign sjóðsins, þegar gjöld hafa verið greidd og lán ásamt vöxtum hafa verið endurgreidd. Einstakur viðbótarflutningastyrkur samkvæmt þessari grein má þó aldrei nema hærri fjárhæð en kr. 65.00 á hverja tunnu. Ef ekki er um inneign í sjóðnum að ræða, fellur greiðsla viðbótarflutningastyrkja samkvæmt þessari grein niður.

7. gr.

Úr Flutningasjóði er heimilt að verja allt að 5 milljónum króna til þess að styrkja flutninga á ísvarinni síld af fjarlægum miðum sumarið 1969. Skal greiða kr. 60.00 alls í styrk samkvæmt þessari grein fyrir hverja uppsaltaða tunnu, enda sé síldin viðurkennd sem markaðshæf vara. Styrkurinn skal aðeins greiddur fyrir síld, sem veiðzt hefur fjær Íslandi en 300 sjómílur. Flutningastyrkir samkvæmt þessari grein skulu greiðast í tvennu lagi. Skal greiða hálfan styrk, kr. 30.00 er síldinni hefur verið landað og síðari helminginn kr. 30.00 þegar tekjur hafa komið í Flutningasjóð af útflutningsandvirði saltsíldarframleiðslunnar úr síld veiddri á Norður-, Norðaustur- og Austurmiðunum á árinu 1969.

8. gr.

Stjórn Flutningasjóðs skal annast greiðslu flutningastyrkja. Allir flutningastyrkir samkvæmt reglugerð þessari, falla niður þegar sildin veiðist það nærri strönd landsins, að hún geti horizt söltunarhæf að landi í veiðiskipum án ísunar.

9. gr.

Nú reynist inneign í Flutningasjóði, eftir að endurgreiðd hafa verið lán ásamt vöxtum og útgjöld greidd, og skal þá þeirri inneign ráðstafað samkvæmt því, sem fyrir er mælt í 1. mgr. 4. gr. bráðabirgðalaga frá 2. júní 1969.

Reynast tekjur Flutningasjóðs ekki nægja til endurgreiðslu lána ásamt vöxtum og fyrir útgjöldum samkvæmt 1., 4., 5. og 7. gr. og greiðslur hafa fallið niður samkvæmt 6. gr., skal sá mismunur (skuld) greiddur svo sem fyrir er mælt í 2. mgr. 4. gr. bráðabirgðalaga frá 2. júní 1969.

10. gr.

Síldarútvegsnefnd veitir leyfi til söltunar um borð í veiðiskipum með þeim skilyrðum, sem hún telur nauðsynleg til þess að tryggja góða verkun og geymslu síldarinnar á hafi úti. Skal í hvívetna farið eftir fyrirmælum sem nefndin kann að setja á hverjum tíma um verkun síldarinnar.

11. gr.

Hverjum síldarfarmi í flutningaskipi skal skipa á land á 1—3 höfnum eftir atvikum. Útgerðarmenn síldveiðiskipa skulu samþykkja löggilta söltunar- eða pökkunarstöð í landi, er þeir vilja skipta við á hverri höfn flutningaskips og tilkynna nöfn þeirra skrifstofu Flutningasjóðs með nægum fyrirvara. Sömuleiðis þarf að tilkynna samþykki móttökuaðila.

12. gr.

Síld, sem flutt er í flutningaskipi, er í eigu og ábyrgð útgerðar síldveiðiskips, þar til hún er móttekin og viðurkennd af söltunar- eða pökkunarstöð í landi.

13. gr.

Merkja skal hverja fulla síldartunnu um borð í veiðiskipi með nafni eða skrásetningarnúmeri skips og dagsetningu. Meðalþyngd við móttöku í landi skal sannreynd með því að vigta upp úr tuttugustu hverri tunnu. Við móttöku skulu fulltrúar seljenda og kaupenda vera viðstaddir.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt bráðabirgðalögum frá 2. júní 1969, um ráðstafanir vegna flutninga sjósaltaðrar og ísvarinnar síldar af fjarlægum miðum sumarið 1969, til að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Sjávarútvegsráðuneytið, 2. júní 1969.

Eggert G. Þorsteinsson.

Gunnlaugur E. Briem.